

”נבעד עמך רחמים שאלי”

כשממצלצלים למטה שומעים למעלה

סיפר הרבי ה”פני מנחם” זי”ע:

מעונו של הרבי ה”אמרי אמת” זי”ע בפולין – שהיה מחובר לבית מדרשו, הכיל שתי דירות. בקומה התחתונה נמצאו ה”שלוש שטוב”, החדר המיועד לקבלת הקהל, וחדרי ספריו ולימודו. ובקומה העליונה היתה דירת מגוריו, אליה היה עולה שלוש פעמים ביום, בעת הארוחות. ”משנות ילדותי הראשונות זוכר אני בעיקר את אבא שבבית” נהג רבינו לספר, בהוסיפו בחן, מליצתו: ”את אבא של מעלה...”

פעמון מיוחד הותקן בחדר ספריו של הרבי, כדי שיוכל באמצעותו להודיע על רצונו בדבר-מה, בלא שיצטרך לטרוח ולעלות אל הקומה העליונה. מעולם לא נוקק להשתמש בו. פעם אחת, סמוך להתקנת הפעמון, קרה שנסמע למעלה צלצול. מיד שלחה הרבנית את הילד – הלא הוא רבינו – שידורו ויורד להורו של אביו וישאל במבוקשו. כשנכנס בלאט אל החדר היה ה”אמרי אמת” זי”ע שקוע בלימודו ועינו נטועות בתוככי שורות הגמרא. נעמד אפוא רבינו בדרך ארץ והמתין עד בוש, אלא שה”אמרי אמת” שכלל לא התכוון לצלצל בפעמון, לא הרגיש בנכחותו של בן קונו, עד שקצרה רוחו ופרץ בכבי. עכשיו הבחין בו אביו ושאלו לרצונו. השיב הילד בשאלה: מה אבא צריך. ענה ה”אמרי אמת” על אתר: ”יראת שמים”. הסביר הילד שנשלח לשאול את שאלתו מושם שנסמע למעלה צלצול מהפעמון. נענה ואמר האב הגדול: כמה זה, כשממצלצלים כאן שומעים למעלה, וכן הדבר בתפילה, כשמתפללים למטה שומעים למעלה.”

מנוחה בעת מלחמה?

בעת מלחמת ”ששת הימים” בשנת תשכ”ו, הימים היו ימי מתח וחרדה, בכל אותה תקופה התהלך הרבי ה”בית ישראל” זי”ע

את כ”ק זקני בעל התניא זי”ע לא יכולתי לראות, גם לא אחר שעשיתי כמה וכמה התנדלות. ראיתי את כ”ק מורי וחמי והחמיר במאד בגודל כובד וקושי הקטרוג ר”ל, אך אמר שטרם נחתם הגור דין וצריכים להתעצם בתפלה ובקשת רחמים רבים, אבל לא בפרסום כי זה עלול להזיק ח”ו, בסעודת שמחת תורה ראיתי את כ”ק אאזמו”ר בעל התניא ואמר לי: ”ספר תהלים מבטל כל הקטרוגים, תקבע שיאמרו בחשאי בכל יום בהשכמה לא יאחר מהשעה רביעית את כל התהלים במשך נ”ג יום, וימחה הקטרוג.”

ואמר ה”צמח צדק”: ”אילו ידעתם כחם של פסוקי תהלים ופעולתם בשמי רום, הייתם אומרים אותם בכל עת. תדעו שמזמורי תהלים שזכרים כל המחיצות ועולים בלי שום הפרעה, ומשתמחים לפני אדון עולמים, ופועלים פעולתם בחסד וברחמים.”

להרגיש בצרת החבר

אחד מבחורי ישיבת טשעבין, בתקופת כהונתו של הגאון רבי ברוך שמעון שניאורסון זצ”ל כראש הישיבה, נפל פעם ממקום גבוה בישיבה ונותר מחוסר הכרה מעוצמת הנפילה. בחורי הישיבה הירבו להתפלל לרפואתו, ובחסדי שמים התעורר הבחור, אולם עדיין היה זקוק לרפואה. ציוה ראש הישיבה להמשיך להתפלל לרפואתו, ולומר את כל ספר רביעי שבתהלים לאחר תפילת מנחה וערבית, והדבר נמשך ככל ’ומן’ הקיץ. ובמרוצת התקופה, חל רפיון באמירת התהלים וחלק מהתלמידים היו יוצאים מבית המדרש בזמן אמירת התהלים. הדבר הכאיב מאד לראש הישיבה, ובאחד הימים, לאחר השיעור הכללי, דיבר על כך ככאב רב: ”היתכן, שלב ישראל לא ירגיש בצרת חברו, עד כדי כך שלא יוכל לתת מזמנו רבע שעה לאמירת תהלים לזכותו?”!

בסערת נפש וראו בחוש כיצד מעתיר הוא כל העת בתפילה ובעבודת הקודש להציל את הישוב מכליון. רבי שמחה שטיינר ז”ל, שהיה בעל אכסניא של הרבי בכפר שמריהו, שאל מדוע לא יבוא לנח אצלו? אך הרבי אמר: ”צעירים יהודים נשלחים לחזית ומתכוונים למלחמה, ואתה רוצה שאצא למנוחה?” הרבי עלה לציון של הרבי ה”אמרי אמת” ולאחר מכן נסע גם להר המנוחות לעלות על קברי צדיקים ולהתפלל עבור הכלל.

מנהג אמיתי

ביום י” בחשוון חל יום ההילולא של הגאון מטשעבין זצ”ל. מנהגו של הרבי ה”בית ישראל” זי”ע היה להגיע ביום היארצייט לפקוד את ציונו בהר המנוחות. בשנת תשל”ד חל יום היארצייט באמצע ימי מלחמת יום הכיפורים, באותה שנה הגיע הרבי למקום באותה שעה שבה הגיעו בחורי הישיבה אל הציון. הוא נעמד לומר עמם מזמורי תהלים ושהה שם זמן ממושך שלא כדרכו, ואף אמר את כל מזמורי התהלים הנהוגים לומר, כאשר הנוכחים במקום ראו על פניו הטהורות את הדאגה הרבה על המצב הקשה, ועל החיילים הרבים שהיו מחוץ לבתיהם באותם ימים כשהם נתונים בסכנה גדולה.

כחם של פסוקי תהלים

סיפר הרה”ק מהר”ש מליובאוויטש זי”ע:

בתשרי ת”ר היה כ”ק אאזמו”ר ה”צמח צדק זי”ע במרירות גדולה, גם בימי החג היה רציני ביותר. באסרו חג הורה לאחי לסדר כסוד שיאמרו בכל בוקר לפני שעה 4 כל ס’ תהלים במנין, עד שיאמר להפסיק. המשרת סיפר, שגם הרבי אמר אז מזמורי תהלים, והיה נותן אז מטבעות מנוהשת כסף וזהב לקופסאות של צדקה. בח”י כסלו הורה שיכולים להפסיק, ובסעודת ש”ק למחרת הלולת ”בעל התניא” זי”ע [כ”ד טבת] אמר: בליל א’ דראש השנה ראיתי קטרוג גדול על כלל ישראל, ועל בני תורה בפרט, והייתי בצער גדול מזה, גם

אמרים ודברי חיזוק לרגל המצב מרובה”ק

אף אחד לא יידע מה שאני הרגשתי.

ועוד סיפר ששאלו את הרבי לגבי חתונה של יתום בר”ח כסליו באם לדחות את החתונה? והרבי ענה: שער ר”ח כסליו זה יהיה הרבה אחרי כעוה”ת. (קווי החסידות)

דברים שנאמרו ע”י ראש הישיבה מגור שליט”א בס”ג פרושת נח תשפ”ד:

...בשעה שהיו מלחמות בארץ הקודש, היה הגאון רבי בנימין מנדלזון זצ”ל רבה של קוממיות – בהיותו תלמיד האבני נור זי”ע – לומר עם בני קהילתו תשובת האבני נור [זי”ד ס’ תנ”ג] בהלכות ישוב ארץ ישראל. תשובה ארוכה ע”פ גלגה וע”פ פנימיות. ומבאר שם תו”ד שאמנם מצות ישוב א”י הוא על כל איש ישראל, אבל יש ענין מיוחד לאלו שרוצים לקיים מצוות ה’ ולהיות דבקים בו ית”ש – שלהם יש דרגא מיוחדת של מצות ישוב א”י. בוודאי וכותנו של אותו זקן שהקים ישוב בא”י על דרך התורה – ליראת שמים ולעבודתו ית”ש, תגן בעד היושבים שם ובכל א”י, והנה הכל בהשגחה עליונה משמיא. בסוף התשובה [סקל”ז] כותב האבני נור ’והשתא ניחא דברי המהרי”ט בעו”ה רדיון דלא כבשוה עולי בכל אין מעלין, וקשה וכו’, ולפמ”ש ניחא, עיי”ש. והנה ’בעוה’ הוא ט”ס וצ”ל ’בעוה’, אך הבחור הוצעור המגיה לא הבין מה השיבות של העיר עוזה לכאן, ולכן הכניס שטרייכליך – בעו”ה, אבל זו טעות, כי תשובת המהרי”ט שם הוא מה דינה של עוזה – אי הוי כא”י, אבל כל הטעויות הם משמיא, וצדק הבחור הוצעור שכתב בעו”ה, כי אנו זקוקים לעזר ולסיעתא דשמיא – שם ובכל מקום, און דער אייבישטער וועט זיכער וועט זיך זיכער מרחם זיין אויף די אידישע קינדער.

מדברי הגה”צ מורינו ר’ נחמיה אלתר שליט”א שנאמר ונמסר לאנשי חצור שקיבלו הוראה לעזוב את העיר:

כמו שאברהם אבינו בנסיון של לך לך הקב”ה אמר לו ללכת, והוא לא שאל שאלות לאן מתי ולהיכן, כך גם תושבי חצור הרבי אמר להם ללכת או לא שואלים שאלות.

ועוד הסבר נוסף שזה מקום סכנה, כפי שכבר הורה אד”ש במלחמת המפרץ לישיבות לברוח לירושלים או לברוח מהארץ למי שיכול, ובסוף לא היה כלום היו ניסים גדולים ושאלתי את הרבי שליט”א למה היו צריכים לברוח? וענה לי אני יודע דבר אחד אני הולך לפי ההלכה מקום סכנה אסור להיות! ולא משנה מה יקרה מקום סכנה צריך לברוח.

ולכן לא אחד שעושה חשבונות כן יפול טילים או שלא יפול, זה לא משנה מקום סכנה צריך לברוח.

ועוד סיפר להם שלפני החתונה בחודש אלול במוצש”ק של האופריף דיברו בפנים האנשים האחראים על כל האירועים ביחד איתו ובסוף ביקשו ברכה מכ”ק מרן האדמו”ר שליט”א שיעבור הכל בלי שום תקלה,

והרבי שליט”א ענה: שצריך להתפלל שלא יהיה מלחמה.

וזה היה בתחילת חודש אלול

ועוד סיפר שכשדיברו על החתונה שנדחתה הציע כ”ק מרן האדמו”ר שליט”א שאולי יעשו בט”ו באב.

ועוד סיפר שלא מזמן הרבי שליט”א אמר לו: שהמודיעין לא ידעו ממה שהולך להיות אבל אני הרגשתי.

גם סיפר הגה”צ מורינו ר’ ישראל מנחם שליט”א שהרבי שליט”א אמר לו: שעכשיו הוא כבר לא מפחד אבל לפני זה

נגד המברכים - ברכות מז”ט לבעלי השמחות בקהילתנו

ברכת מזל טוב

לידידינו הרה”ח ר’ ישראל רובינפלד לאוי”ט לרגל הכנסת בנו הבחור טוביה נ”ל לעול תורה ומצוות מאתחלים יידיך שטיבל 49-13

ברכת מזל טוב

לידידינו הרה”ח ר’ נח אברמוביץ לאוי”ט ולמחותנו הרה”ח ר’ יצחק מאיר טייטלבוים לאוי”ט לרגל נישואי ילדיהם שיחיו מאתחלים יידיכם שטיבל 47-48 שטיבל בית עיקב

ברכת מזל טוב

לידידינו הרה”ח ר’ זאב האסקלסאן לאוי”ט לרגל הכנסת בנו הבחור פנחס מנחם נ”ל לעול תורה ומצוות מאתחלים יידיך שטיבל בית עיקב

ברכת מזל טוב

לידידינו הרה”ח ר’ שלמה קוזליק לאוי”ט ולבני ידידינו הרה”ח ר’ ישראל קוזליק לאוי”ט לרגל אירוסין נדו/בנו שחי מאתחלים יידיכם שטיבל קרונויטש 51-51